Lieta Nr.A424552406

143/AA43-0214-09/2

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2009.gada 12.februārī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja U.Mihailova,
tiesneši S.Kanenberga un M.Osmane,

piedaloties pieteicējam *M.S.*, viņa pārstāvim *E.Dž.* un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts policijas Aizkraukles rajona policijas pārvaldes pārstāvim Aigaram Sprudzānam,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *M.S.*, (personas kods */dzēsts personas kods/*) pieteikumu par Valsts policijas Aizkraukles rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas priekšnieka 2006.gada 18.augusta lēmuma Nr.037/PB098350/1 atcelšanu, sakarā ar *M.S.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 29.oktobra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts policijas Aizkraukles rajona policijas pārvaldes (turpmāk arī – Policijas pārvalde vai atbildētājs) Kārtības policijas biroja 3.nodaļas jaunākais inspektors 2006.gada 20.jūlijā sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu un pieņēma lēmumu Nr.PB098350 (turpmāk arī – sākotnējais lēmums) par *M.S.* saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvā pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[28]panta otrajā daļā un 149.[31]panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu.

Lēmumā konstatēts, ka *M.S.* 2006.gada 20.jūnijā plkst.16:40, Skrīveru pagastā, vadīja transportlīdzekli VOLVO S80, valsts reģistrācijas numura zīme */dzēsta numura zīme/*, pa autoceļu Rīga – Daugavpils virzienā uz Daugavpili un veica apdzīšanas manevru, neievērojot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 282.19. un 314.1.punkta prasības un pārkāpjot ceļa zīmes Nr.319 „Apdzīt aizliegts" prasības, šķērsojot nepārtraukto 920.ceļa horizontālo apzīmējumu. Pieteicējam piemērots naudas sods Ls 40 apmērā.

M.S. 2006.gada 8.augustā apstrīdēja minēto lēmumu. Ar Valsts policijas Aizkraukles rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas priekšnieka 2006.gada 18.augusta lēmumu Nr.037/PB098350/1 (turpmāk arī – Lēmums) nolemts grozīt sākotnējo lēmumu, izslēdzot no tā pārkāpumu, kas paredzēts LAPK 149.[28]panta otrajā daļā, bet pārējā daļā sūdzību noraidīt.

Lēmumā norādīts, ka *M.S.* naudas sods Ls 40 apmērā piemērots saskaņā ar LAPK 149.[31]panta pirmo daļu par CSN 314.1.punkta pārkāpumu.

[2] 2006.gada 26.septembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *M.S.* pieteikums par Lēmuma atcelšanu. Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem apsvērumiem.

[2.1] Policijas darbinieki apturēja pieteicēja transportlīdzekli un sastādīja protokolu vietā, kur apdzīšana ir atļauta. Policijas darbinieks uz pieteicēja norādījumu, ka spožās saules dēļ nav iespējams saskatīt balto līniju, atbildēja, ka viņš, arī neredzot pārtraukto balto līniju, bet zinot, kur tā atrodas, un tas pēc pieteicēja domām varēja būt par kļūdas iemeslu.

[2.2] Lēmumā minētais fakts, ka pēc piedāvājuma sniegt rakstisku paskaidrojumu par pārkāpuma būtību vadītājs tam piekritis, apgalvojot, ka tādā veidā iespējams izvairīties no soda par pārkāpumu, neatbilst patiesībai.

[2.3] Pieteicējs apdzīšanu veicis pēc nepārtrauktā 920.ceļa horizontālā apzīmējuma, ko apliecina pieteicēja zīmētā shēma. Pieteicēja vadītā transportlīdzekļa ātrums bija mazāks par 70 km/h, bet apdzenamā transportlīdzekļa ātrums – lielāks par 70 km/h.

[2.4] Policijas darbinieki atradās 200-300 m attālumā no ceļa Rīga-Daugavpils krustojuma ar ceļu Līgatne-Skrīveri uz ceļa Rīga-Daugavpils.

[3] Atbildētājs rakstveida paskaidrojumā pieteikumu noraida pilnā apmērā un papildus Lēmumā norādītam paskaidro, ka pamatots ir policijas darbinieka apgalvojums, ka, pat neredzot uzkrāsoto nepārtraukto horizontālo apzīmējumu, viņš precīzi zina tās robežas un tādējādi nekļūdīgi ir fiksējis pārkāpumu.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 29.oktobra spriedumu nolemts noraidīt *M.S.* pieteikumu par Lēmuma atcelšanu. Tiesas spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem motīviem.

[4.1] Ja pieteicējs protokola un lēmuma sastādīšanas brīdī būtu apstrīdējis pārkāpuma faktu, tad policijas darbiniekam būtu nepieciešams iegūt citus pierādījumus par pārkāpumu – ar video vai foto iekārtām, liecinieku liecībām, u.tml. Šajā gadījumā, kad pieteicējs 2006.gada 20.jūnijā neapstrīdēja nepārtrauktā ceļa horizontālā apzīmējuma šķērsošanu, papildus pierādījumu iegūšana būtu nepieciešama tikai saprātīgu šaubu gadījumā (par pieteicēja rīcībspēju vai tamlīdzīgu), kas šajā lietā nebija konstatējams.

[4.2] Arī objektīvi noskaidrojot lietas apstākļus, nav konstatējams, ka policijas darbinieki, fiksējot pārkāpumu un pieņemot sākotnējo lēmumu un Lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, būtu pieļāvuši būtiskus materiālo un procesuālo normu pārkāpumus.

[4.3] Lielāka ticamība piešķirama protokolā, sākotnējā lēmumā un Lēmumā norādītajiem apstākļiem par administratīvo pārkāpumu, nekā pieteikumā un pieteicēja paskaidrojumos tiesā norādītajam, jo mazāk ticams, ka pieteicēja veikto apdzīšanas manevru un policijas darbinieku veikto pieteicēja

vadītās automašīnas apturēšanu pie norādītajiem apstākļiem (attāluma, abu transportlīdzekļu braukšanas ātruma) būtu iespējams veikt, ja pieteicējs apdzīšanu būtu uzsācis pēc nepārtrauktā 920.ceļa horizontālā apzīmējuma beigām (pieteicēja zīmētā shēmā lietas 5.lapa).

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 29.oktobra spriedumu pieteicējs iesniedza apelācijas sūdzību, ar ko lūdz atcelt Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 29.oktobra spriedumu turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

[5.1] Paskaidrojumā pie protokola Nr.PB098350 pieteicējs norādīja, ka tādu pārkāpumu nav izdarījis: „... Pēc krustojuma uz Līgatni, kur beidzas zīme „Apdzīt aizliegts" veicu apdzīšanas manevru, ..."

[5.2] Tā kā pieteicējs nepiekrita pārkāpuma izdarīšanai, policijai ir jāsniedz papildus pierādījumi, kuri objektīvi pierādītu pārkāpuma izdarīšanu. Lietā nav neviena video vai fotouzņēmuma, nav neviena neieinteresēta liecinieka, kā arī nav neviena ticama pierādījuma policijas izvirzītajai apsūdzībai.

[5.3] Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 12.janvāra sprieduma lietā Nr.SKA-51 10.punktā secināts, ka, sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu, tajā tiek norādīti tikai amatpersonas secinājumi, nevis pārbaudīti un vērtēti pārkāpuma izdarīšanas apstākļi. Līdz ar to Senāta judikatūra nosaka to, ka administratīvā pārkāpuma protokolā šajā lietā norādītais amatpersonas secinājums jāapstiprina ar pierādījumiem.

[5.4] Lietā ir policijas darbinieka ziņojums (tam saskaņā ar Ministru kabineta 1996.gada 23.aprīļa noteikumiem Nr.154 „Dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas noteikumi" nav juridiska spēka, jo tas sastādīts nezināmā datumā. Līdz ar to saskaņā ar šo noteikumu 14.punktu, dokumenti, kuriem nav juridiska spēka, citām organizācijām un fiziskām personām nav saistoši. (SKA 24/2007). Administratīvā apgabaltiesa 2006.gada 26.aprīļa spriedumā lietā C27232203, AA 1305-06/10, 13.punktā norādīja, ka pat, ja lietā nav strīda par administratīvā pārkāpuma sastāvu un ir iegūtas liecinieku liecības par pārkāpumu, kas fiksēts arī pārkāpuma izdarīšanas brīdī, tomēr iestādes darbinieku pārliecība par administratīvo pārkāpumu jāpamato vēl ar citu pamatojumu un pierādījumiem. Sastādot protokolu par pieteicēja „pārkāpumu", nekādas liecinieku liecības netika iegūtas, kaut arī pieteicējs uzreiz iebilda, ka nav pārkāpis atļauto braukšanas ātrumu.

[6] Tiesai iesniegtajos rakstveida paskaidrojumos Aizkraukles rajona policijas pārvalde noraida apelācijas sūdzību un uzskata, ka tajā ietvertie prasījumi ir nepamatoti, tādēļ noraidāmi pilnā apmērā.

[7] Tiesas sēdē pieteicējs un pieteicēja pārstāvis apelācijas sūdzību uzturēja uz tajā norādītajiem argumentiem. Pieteicējs un pieteicēja pārstāvis uz tiesas sēdi 2009.gada 2.februārī neieradās un apgabaltiesa nolēma pabeigt lietas izskatīšanu bez viņu piedalīšanās.

Tiesas sēdē atbildētāja pārstāvis apelācijas sūdzību neatzina.

Motīvu daļa

[8] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota un ka pieteikums ir noraidāms.

[9] Saskaņā ar LAPK 149.[31]panta pirmo daļu par 920. un 947.ceļa apzīmējuma līnijas šķērsošanu vai 928.ceļa apzīmējuma līnijas šķērsošanu no nepārtrauktās līnijas puses apdzenot uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit latu apmērā.

Atbilstoši CSN 314.1.punktam 920.ceļa apzīmējums – nepārtraukta līnija – sadala pretējos virzienos braucošu transportlīdzekļu plūsmas, apzīmē braukšanas joslu robežas bīstamās vietās, brauktuves posmus, kuros aizliegts iebraukt [..]. CSN 317.punkts paredz, ka 920.ceļa apzīmējuma līniju šķērsot aizliegts, izņemot gadījumos, kad tā lietota, lai apzīmētu stāvvietas robežas, vai sadala pretējos virzienos braucošu transportlīdzekļu plūsmas, lai atgrieztos savā braukšanas virziena pusē.

Ar Lēmumu konstatēts, ka pieteicējs veica apdzīšanas manevru, šķērsojot nepārtraukto 920.ceļa horizontālo apzīmējumu, un pieteicējs ir izdarījis CSN 314.1.punkta un LAPK 149.[31]panta pirmās daļas pārkāpumu.

[10] Administratīvā apgabaltiesa konstatē, ka CSN 314.1.punktam ir konstatējošs raksturs un minētā norma neuzliek satiksmes dalībniekiem konkrētus pienākumus un nav vērsta uz to, lai satiksmes dalībnieku atturētu no kādām darbībām. Līdz ar to atbildētājs nepamatoti Lēmumā norādījis, ka ir izdarīts CSN 314.1.punkta pārkāpums. Tomēr, ņemot vērā, ka LAPK 149.[31]panta pirmajā daļā precīzi norādīta pārkāpuma būtība, t.i., 920.ceļa apzīmējuma līnijas šķērsošana, apgabaltiesa atzīst, ka pārkāpums ir norādīts pietiekami precīzi.

[11] No lietas materiāliem izriet, ka pieteicējs 2006.gada 20.jūlijā braucis ar automobili pa autoceļu Rīga – Daugavpils virzienā uz Daugavpili un veica apdzīšanas manevru. Tā kā pieteicējs ir saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 149.[31]panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu, lietā pastāv strīds, vai pieteicējs apdzīšanas manevru izdarīja vietā, kur ir 920.ceļa horizontālais apzīmējums.

Pieteicējs paskaidrojumos (lietas 21.lapa) norāda, ka pēc krustojuma uz Līgatni, kur beidzas zīmes „Apdzīt aizliegts" darbība, veicis apdzīšanas manevru un pēc apmēram 300 m viņu apturēja ceļu policijas ekipāža. Pieteicējs

uzskata, ka pārkāpumu nav izdarījis, jo manevru veicis aiz krustojuma, kas pārtrauc zīmes „Apdzīt aizliegts" darbību. Policisti atradās pietiekami tālu no šīs vietas.

Apstrīdēšanas sūdzībā un pieteikumā pieteicējs norādīja, ka ceļu policisti ir kļūdījušies spožās saules dēļ un tādēļ, ka atradušies pārāk tālu.

Policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas jaunākais inspektors *J.K.* ziņojumā (lietas 22.lapa) norādīja, ka pieteicēja vadītā automašīna sāka apdzīšanas manevru, lai gan šajā ceļa posmā ir 319.ceļa zīme un uz braucamās daļas ir nepārtrauktā līnija 920.

[12] Pieteicējs lietas materiāliem ir pievienojis fotogrāfiju, kas uzņemta no vietas, kur atradās ceļu policijas automašīna. Lietas materiāliem ir pievienota Satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu dislokācijas, kāda tā bija 2006.gadā (lietas 80. un 81.lapa) (turpmāk – Dislokācija).

No minētās fotogrāfijas un Dislokācijas Administratīvā apgabaltiesa secina, ka ceļa pieslēgums Līgatne – Skrīveri atrodas autoceļa Rīga – Daugavpils virzienā uz Daugavpili 77.kilometrā. No fotogrāfijā norādītās vietas tas nav saskatāms. 920.ceļa apzīmējums beidzas apmēram 275 metrus aiz minētā krustojuma, tai skaitā apmēram 200 metrus aiz tilta pār Dīvajas upi un apmēram 135 metrus pirms 204.ceļa zīmes „Krustojums ar mazāk svarīgu ceļu" Rīgas virzienā.

Salīdzinot Dislokāciju un fotogrāfiju Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka gadījumā, ja pieteicējs būtu uzsācis apdzīšanas manevru vietā, kur beidzies 920.ceļa horizontālais apzīmējums, viņam apdzīšanas manevrs, neatkarīgi no pieteicēja automašīnas un apdzenamās automašīnas ātruma, būtu jāpabeidz tiešā ceļu policijas automašīnas tuvumā, nevis pirms apmēram 200-300 metriem, kā to norādīja pieteicējs savos paskaidrojumos. Bez tam apgabaltiesa uzskata, ka gadījumā, ja pieteicējs būtu izdarījis apdzīšanas manevru atbilstoši CSN, policijas darbiniekiem fiziski nebūtu laika un iespējas apturēt pieteicēja vadīto automašīnu tik īsā ceļa posmā.

[13] Saskaņā ar LAPK 243.pantu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem, citstarp, ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības.

Pamatojoties uz minēto, Administratīvā apgabaltiesa neatzīst par ticamiem pieteicēja paskaidrojumus, bet piešķir lielāku ticamību administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajiem faktiem, ko apstiprina Policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas jaunākā inspektora *J.K.* ziņojums un Dislokācija. Līdz ar to apgabaltiesa atzīst par pierādītu pieteicēja vainu LAPK 149.^{31}panta pirmajā daļā paredzētajā pārkāpumā.

[14] Tā kā LAPK par minēto pārkāpumu ir noteikts konkrēts sods, Administratīvā apgabaltiesa nevērtē soda noteikšanas pamatotību.

[15] Administratīvā apgabaltiesa uzskata, ka pirmās instances tiesa pamatā ir pareizi izvērtējusi lietā esošos pierādījumu un pirmās instances spriedums ir tiesisks un pamatots.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.[11]panta otrās daļas 1.punktu un ceturto daļu un 286.[14]pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Noraidīt *M.S.* pieteikumu par Valsts policijas Aizkraukles rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas priekšnieka 2006.gada 18.augusta lēmuma Nr.037/PB098350/1 atcelšanu.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja U.Mihailova

Tiesneses S.Kanenberga

M.Osmane